

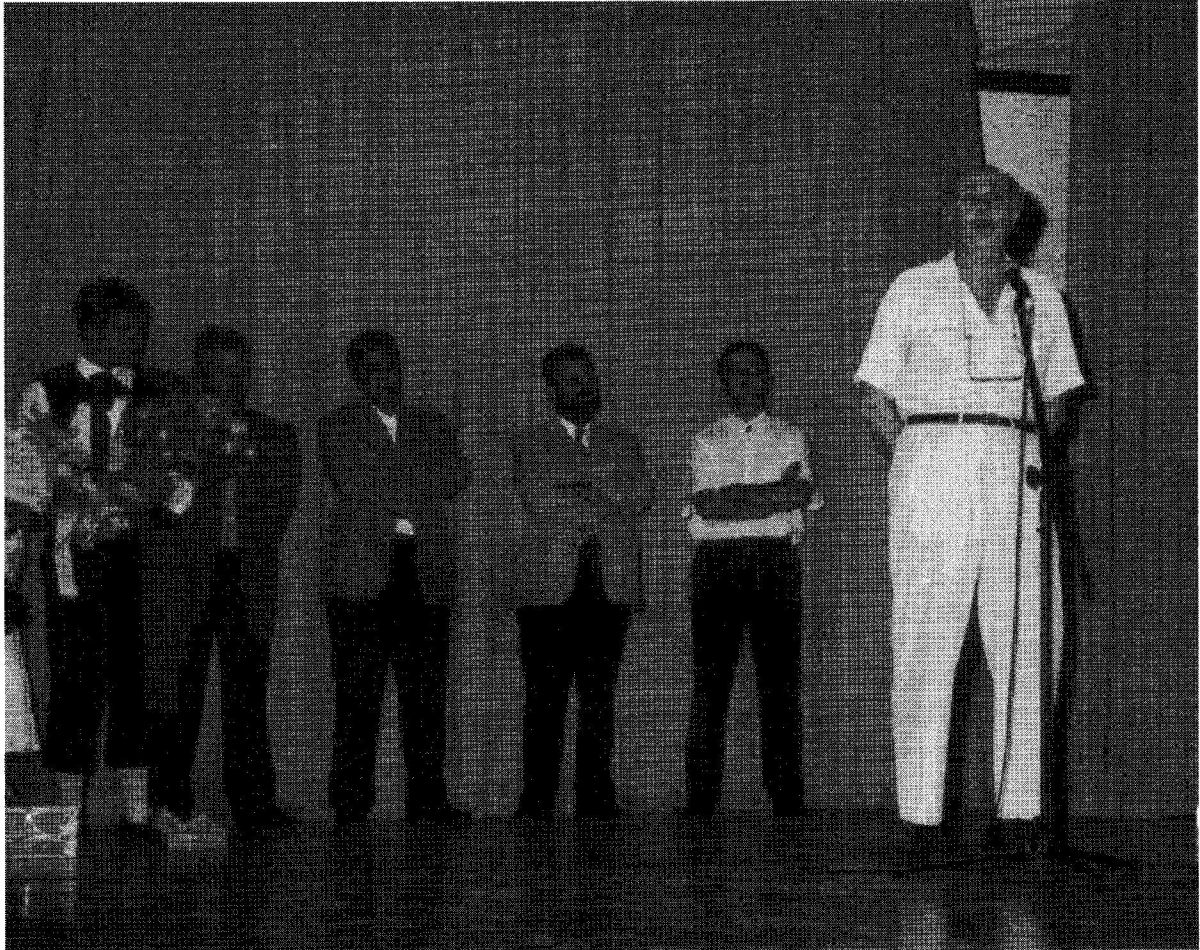

3r TRIMESTRE 1997, NÚM 89

societat

PREGÓ DE FESTES

Foto: J R Pellisa

JOSEP TERMES DE CAL CUGADO, HISTORIADOR, EN EL MOMENT DEL PREGÓ AL CASAL

Bona nit a tothom gent de La Fatarella, bona nit alcalde, gent del Consistori i, sobretot, molt bona nit i molta enveja pels hereus i les pubilles perquè, a mi, enlloc d'estar aquí parlant i fent un prego de festes m'agradaria ser un hereu de 18 anys i probablement, en part només, una pubilla; no per les feines que ha de fer sinó per l'edat que té.

Us vull dir a tots vosaltres, quan he dit feines m'he referit a feines d'ordre diferent de les

de la casa, avui en dia, també, els homes en fan de feina a la casa. Estic orgullós de fer un prego de la Festa Major aquí a la Fatarella per un motiu de tipus familiar i un motiu de tipus nostàlgic, que explicaré breument, però com que estem cansats i portem una estona escoltant molt bons oradors, el senyor Alcalde ja ho ha explicat pràcticament tot, jo crec que donaré només dues o tres idees del que és per mi La Fatarella i la diversió.

En primer lloc, em pareix que s'ha dit aquesta nit una cosa molt important: són Festes i les festes són la gent del poble; La Fatarella ha tingut sempre un sentit de poble, ara i fa 50 anys. Sempre s'han sentit molt de la casa i de la terra i ho han reivindicat. S'ha dit aquesta nit que la festa és del poble, però és que no és només la festa del poble, és que Catalunya és del poble, Catalunya és dels pobles i Catalunya no és Barcelona. Jo aquí aquesta nit

no faré demagògia però ho diré: jo he nascut a Barcelona però no he volgut dir mai que sóc barceloní perquè Barcelona és, té unes virtuts però Barcelona xucla, Barcelona despersonalitza i nosaltres som de la Fatarella, jo sóc també de la Terra Alta. Però som per damunt de tot Catalans, catalans que avui farem festa, no barcelonins, catalans sobretot.

He dit que estava content de fer el pregó per un doble motiu: per un motiu de tipus sentimental i nostàlgic, d'enyorança pel meu passat, i per un motiu de tipus familiar perquè aquesta és la meva arrel i aquesta és la meva base. Ma mare havia estat pubilla també de Cal Cugado, fa molts anys que ha va ser des de l'any 1905. Jo tinc la família a Cal Cugado. Per part de l'avi sóc de Cal Cugado i per part de l'àvia sóc de Ca Feltre, que ja ha desaparegut. Això em serveix per dir que vam tenir una desgraciada Guerra Civil dels uns contra els altres que van portar malament i que alguns dels aquí presents, els més iaïos, la van viure i la van partir.

Entre tots nosaltres hem de fer que tinguem sempre festa i Festa Major i mai més guerra ni discòrdies. Sóc, per tant, per motiu de sang la meitat meva l'altra meitat ve de la Segarra; però sempre vaig tenir més relació amb La Fatarella, som de Cal Cugado i de Ca Feltre. Aquí tenim, doncs, la sang que em porta la festa. L'altre motiu és la nostàlgia, l'any 1939 no em van deixar venir aquest estiu al poble. Però sí vaig venir l'any 40.

Des de l'any 40 fins molts més anys més enllà vaig fer tres mesos de festes i vacances aquí i la meva imatge del poble, que tot és bo: des de portar el ruc a Bingaubó a buscar aigua o anar a treballar, a l'era, a batre. El meu record del poble, el més viu, a part del familiar, el més divertit, el més estimulante és veure ballar la jota des del cafè de Ca Cabassos, jo tinc posada dins de la meva orella la música i el moviment del cafè de Cabassos. Per tant per família i per nostàlgia meva estic lligat a La Fatarella i a les Festes del poble. Però hem dit que no ens hem d'estendre molt, el que heu de fer és ballar més, divertir-vos més i moure-us més i, sobretot, que hi hagi jovent que s'espavil, molt, ja ho he vist, que sàpiga fer coses.

Només vull dir, una mica per acabar, que a mi em sembla que la Festa Major és un motiu de passar-s'ho bé i per distreure'n's, això vol dir que hem de tenir igualment elevats un quants principis clars: primer que a la Fatarella el treball no falti, que en tingui tothom, sobretot que hi hagi molta salut, amistat i simpatia entre tots.

Política una mica també, però poqueta, la suficient per dir que tenim llibertats i ens movem, però poca, no tornem a el de Cal Comte i Ca Ramonet, els lliberals i els conservadors, els de missa i els de no missa. Aquí convé que es discuteixi, que es baralli una mica però que organitzin, sobretot, moltes festes. També he de dir que sempre la gent de La Fatarella

ha tingut un sentit molt de festa i de riure's de tot. Jo no se si fotré els peus al plat, recordant una història que vaig sentir de petit: una vegada va venir, i que em perdonin els que el coneixen siguin de Barcelona o siguin del poble, un bisbe a agrupar el poble a fer prèdica de Tortosa, jo ja he dit que sempre he sigut de La Fatarella no de Barcelona, i el bisbe després de fer la prèdica, com sabem la Fatarella és molt costurera, anava a cavall del ruc i va tirar costa amunt i li cantaven allò: -jo no sóc ni cantant ni orador però procuraré fer-ho bé-

*Ja marxa el bisbe
cul per amunt
cap a Vilalba
bon vent al cul*

Això és la Festa Major, és la festa, la ironia i el sentit de la distracció i això és el que hem de fer nosaltres ara. Però, com que som gent ben nascuda que ens estimem els pares i ens estimem també la terra i, per tant, no sé si és procedent o no però, acabaré cridant, i voldria que em seguissiu:

VISCA LA FATARELLA!!

VISCA CATALUNYA!!

Bona nit i Bones Festes

**Transcripció del pregó,
Sandra Pellisa**